

סיפור חמש הגישות

1

אני הולך ברחוב. במדרכה יש בור. דעתי מוסחת כי אני חושב רק על עצמי, ואני נופל לבור. אני מרגיש אבוד ואומלל ואינני מסוגל לבקש עזרה. זו לא אשמתי, זו אשמתי של מי שחפר את הבור דווקא שם. אני מתמרד, מתייאש, מרגיש שאני קורבן של חוסר האחריות מצידם של אנשים אחרים. אני מבלה זמן רב שם בפנים, בתוך הבור.

2

אני הולך ברחוב. במדרכה יש בור. אני מעמיד פנים שאינני רואה אותו, זו לא הבעיה שלי. אני שוב נופל לתוכו. אינני יכול להאמין שזה קורה לי פעם נוספת. הייתי צריך ללמוד את הלקח, וגם לשלוח מישהו לסתום את הבור. אני מבלה שם שוב זמן רב.

3

אני הולך ברחוב. במדרכה יש בור. אני רואה אותו. אני יודע שהוא שם, כי כבר נפלתי לתוכו פעמיים. אבל אני אדם הרגיל ללכת תמיד באותה הדרך. לכן, אני נופל לבור בפעם השלישית. עניין של הרגל.

4

אני הולך ברחוב. במדרכה יש בור. אני מקיף אותו. מייד לאחר שאני עובר אותו בשלום, אני שומע מישהו צועק. הוא בוודאי נפל לבור. הרחוב נחסם ואינני יכול להמשיך בדרכי.

5

אני הולך ברחוב. במדרכה יש בור. אני מניח עליו קרשים, וכך יכול להמשיך בדרכי. איש לא ייפול לתוכו עוד.